№ 280 (407). Rok II. Warszawa, 12 grudnia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 280-go.

Ukazał się w druku N-r 97 „Dz. Ust. Rz. Pol." z dnia 9-go grudnia 1921 r. zawierający treść następującą:

1) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1921 r. w przedmiocie Taryfy osobowej i bagażowej na kolejach normalno i szerokotorowych 2) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 listopada 1921 r. zmniejające niektóre postanowienia rozporządzenia wykonawczego z dn. 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austryjackiego. 3) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1921 r. o uzupełnieniu postanowień rozporządzenia o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Ukazał się w druku N-r 98 „Dz. Ust. Rz. Pol." z dnia 10-go grudnia 1921 r. zawierający treść następującą:

1) Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za wyszynk alkoholu w godzinach niedozwolonych.

Kraska Walenty	7000 mk.
Bar „151" w os. Hamera Aleksandra	20000 „
Berkowski Juljan, współwłaściciel firmy	20000 „
„Stecki i Berkowski"	10000 „
Piliszewski Antoni	10000 „
Denkowski Roman	10000 „
Szilski Jan	10000 „
Bar Londyński w os. Liszewskiego Władysława	20000 „
Gołembikier Stanisław	10000 „
Restauracja „Wir" Podgórska Julita	20000 „
Stradecki Jan, właściciel restau. „Warszawianka"	20000 „

Za niestosowanie się do przepisów meldunkowych.

Grzyb Marjem	1000 mk.
Pajewska Stefanja	1000 „
Olejniczak Adam	1500 „
Jeżewski Hilary	5000 „
Kraiński Aleksander	2000 „
Brzosko Stanisław	5000 „
Kostrzeńska Marja	1000 „
Wolicja Marja	1000 „
Rozenwajn Mozes	1000 „
Szajn Chaskiel	2000 „
Blusztein Dawid	2000 „
Grylewski Jan	3000 „
Jankowska Antonina	500 „
Remiszewska Marja	500 „
Srokowska Regina	5000 „
Komarnicka Franciszka	3000 „
Goldman Abram-Mordka	1000 „
Dyłowa Pelagja	3000 „
Lederman Alter	3000 „
Szydłower Rubin	

12 osób ukarano grzywną od 1000—2000 mk.

Za przekroczenie przepisów o ruchu kołowym.

Mańkowski Andrzej	8000 mk.
Zduński Stanisław	3000 „
Zarowski Józef	500 „
Zyngierman Abram	3000 „
Jarosek Wacław	500 „
Płatek Józef	2000 „
Ojrzanowski Józef	1000 „
Kownacki Karol	4000 „
Długołęcki Marjan	1000 „
Skórnik Moszek	4000 „
Żukowski Mateusz	2000 „
Żukowski Stefan	2000 „
85 os. ukar. grz. od	300—5000 mk.
14 „ „ „ „	1000—4000 „
49 „ „ „ „	200—4000 „
47 „ „ „ „	1000—5000 „
72 „ „ „ „	1000—6000 „
67 „ „ „ „	200—4000 „
112 „ „ „ „	200—4000 „
Heusch Wacław	1000 „
1 osobę ukarano grzywną	8000 mk.

Za posiadanie broni bez pozwolenia.

Stępniewski Roman	3000 mk.
Rosiak Jan	1000 „
Kucharski Władysław	3000 „
Sawicki Józef	1000 „

Za niezameldowanie o strajku.

Marjankie Ryszard	500 mk.

Za nielegalny handel cukrem.

Binder Karol	10000 mk.

Za nielegalny przewóz artykułów kontyngentowych.

Fridlender Moszek	15000 mk.

Za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych.

Szulman Szejna	1000 mk.
Nekamowicz Ludwika	2000 „
Cypin Berek	1000 „
Zymerman Szajndla	1000 „
Weidenbaum Stanisław	1000 „
Rotmil Szymon	1500 „
Goldszajder Mordka	3000 „
Engel Moszek	2000 „
Braun Eugenjusz	1000 mk.
Jardel Henryk	1000 „
Nowicki Zygmunt	6000 „
Gruntman Ruchla	1000 „
Trenkner Władysław	2500 „
Żółciński Fulgencjusz	1000 „
Biernacki Leonard	1500 „
Klepfisz Szlama	3000 „
Przeździec Moszek	3000 „
Chmielewska Michalina	2000 „
Krzemiński Aleksander	4000 „
Kosiński Wincenty	2000 „
Białek Jan	1000 „
Puk Zofja	1500 „
Rogójska Wiktorja	1000 „
Fryd Juda	2000 „
Salenik Aleksander	2000 „
Oleksiewicz Józef	3000 c
Kudela Szczepan	2000 „
Daniłow Olimpja	3000 „
Moszkowski Władysław	500 „
Mazur Tomasz	1500 „
Hankiewicz Józef	4000 „
Bieńkowski Aleksander	2000 „
Niemira Zofja	3000 „
Koziarski Tadeusz	1000 „
Piekarzewski Władysław	1000 „
Karczmarek Władysław	1000 „
Popis Stanisław	1000 „
4 os. ukar. grz. od	500 — 1000 mk.
27 „ „ „ „	300 — 3000 mk.
1 os. ukar. 1 dniow. ar.	

Za nieudzielenie informacji komisarzowi spisowemu.

2 osoby ukar. grz. po 600 mk.

Za nieprzestrzeganie przepisów dla dozorców domowych.

Lempke Wacław	500 mk.
2 os. ukar. grzywnę po	500 „
Miazga Józef	500 „
Kot Józef 2 dni ar.	
Peszke Stefan	1000 „
Tkaczyk Adam	1000 „

Za handel uliczny.

Urym Fajga	300 mk.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów

z dnia 10 listopada 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

(Ciąg dalszy)

(Do rozdziału IV).

§ 13. Przepis art. 42 odnosi się do wszystkich funkcjonarjuszów, którzy przed objęciem służby w Państwie Polskiem pozostawali w służbie jednego z byłych państw zaborczych i przechodzą na emeryturę ze służby państwowej polskiej po wejściu w życie ustawy emerytalnej. Wszystkim tym funkcjonarjuszom liczy się czas służby w byłem państwie zaborczem wedle przepisów emerytalnych (ogólne państwowe przepisy emerytalne, statuty osobnych kas emerytalnych, zabezpieczeń, funduszów pensyjnych, prowizyjnych i t. p. instytucji) odnośnego państwa, nadto czas służby państwowej polskiej.

Uposażenie emerytalne wymierza się za pierwszych 10 lat służby w wysokokości 40 proc., a za każdy następny rok służby w wysokości 2,4 proc. aż do najwyższej dopuszczalnej granicy 100 proc. pobieranego ostatnio w służbie czynnej uposażenia (art. 14).

Przepis art. 42 należy stosować także do tych funkcjonarjuszów, którzy przed objęciem służby w Państwie Polskiem pozostawali w służbie jednego z b. państw zaborczych i przeszli na emeryturę ze służby państwowej polskiej przed wejściem w życie ustawy emerytalnej.

Za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego należy przyjąć uposażenie w służbie czynnej, pobierane ostatnio według jednej z ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 do 436), a jeżeli przeszli na emeryturę przed dniem 1-ym lipca 1920 r., to uposażenie w służbie czynnej, któreby się im należało, gdyby jedna z powołanych wyżej ustaw była obowiązywała już w chwili przeniesienia na emeryturę. Dodatek za wysługę lat (starszeństwa, za trzechlecie) ustali w tych wypadkach właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w myśl postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz 521) tudzież rozporządzenia wykonawczego do ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R P. z r. 1920 Nr. 92, poz. 612).

§ 14. Ażeby wymierzyć emeryturę wedle art. 43 emerytowanemu funkcjonarjuszowi państwa zaborczego, należy danego emeryta przedewszystkiem zaliczyć do jednego z dwunastu stopni służbowych, względnie do jednego z dziewięciu stopni płacy, ustanowionych ustawą z dnia 13 lipca 1920 r (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429).

I. Zaliczenie to odbywa się wedle następujących zasad:

A. Na obszarze b. zaboru austrjackiego:

a) wszystkich emerytowanych urzędników państwowych, którzy wedle obowiązujących w b. zaborze austrjackim przepisów piastowali jedną z jedenastu klas rangi, zaliczyć należy do równorzędnego stopnia służbowego, odpowiadającego cyfrowo klasie ostatnio nadanej rangi, a jeżeli w drodze czasowego posunięcia w

myśl § 51 ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (austr. dz. u. p. N-r 15) osiągnęli pobory wyższej klasy rangi, — do stopnia służbowego, odpowiadającego wyższej klasie rangi.

Emerytowanych urzędników b. wydziału krajowego należy traktować narówni z emerytowanymi urzędnikami państwowymi:

b) emerytowanych oficjantów i oficjantki kancelaryjne — do XII stopnia służbowego;

e) emerytowanych nauczycieli szkół ludowych, kierowników 2 i 3 klasowych szkół ludowych, mających do włącznie 18 lat policzalnej służby—do X, mających ponad 18 lat służby — do IX stopnia służbowego, emerytowanych nauczycieli i dyrektorów szkół wydziałowych i kierowników szkół ludowych 4, 5 i 6 klasowych, mających do włącznie 13 lat policzalnej służby—do X, od 14 do włącznie 28 lat—do IX, a ponad 28 lat służby—do VIII stopnia służbowego;

d) emerytowanych leśniczych i pomocników lasowych w zarządach dóbr państwowych i funduszowych tudzież w administracji politycznej do stopnia służbowego od XII do VII włącznie;

e) emerytowanych egzekutorów podatkowych do stopnia służbowego od XII do X włącznie;

f) emerytowanych urzędników poczt klasowych do stopnia służbowego od XII do VIII włącznie,

wszystkie kategorje emerytów, wymienionych pod d) do f) — odpowiednio do ilości policzalnych lat służby wedle tych samych reguł, które stosowano do wymiaru uposażenia czynnego powyższych kategorji funkcjonarjuszów państwowych w służbie czynnej;

g) emerytowanych strażników skarbowych do XII stopnia służbowego;

h) emerytowanych starszych strażników skarbowych, respicjentów i starszych respicjentów do XI stopnia służbowego;

i) emerytowanych żandarmów do plutonowego włącznie — do 4 stopnia, wachmistrzów żandarmerji do 5 stopnia płacy;

i) emerytowanych b. posłańców pocztowych do 1 stopnia płacy;

k) wszystkich innych emerytowanych niższych funkcjonarjuszów stosownie do stopnia płacy lub ilości lat służby do jednego z dziewięciu stopni płacy wedle tych samych reguł, które stosowano do równorzędnych funkcjonarjuszów będących w czynnej służbie na podstawie rozporządzeń Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 520) i z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 672);

l) emerytowanych urzędników kolejowych do stopnia służbowego niższego o jeden stopień od nadanej ostatnio w austrjackim zarządzie kolejowym klasy służbowej;

m) wszystkich emerytowanych niższych funkcjonarjuszów kolejowych należy stosownie do stopnia płacy lub ilości lat służby zaliczyć przedewszystkiem do jednego ze stopni płac od 7—15, unormowanych ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz U. R. P. Nr. 65, poz. 430) wedle tych samych reguł, które stosowano do równorzędnych funkcjonarjuszów będących w czynnej służbie — na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 522) a następnie przenieść do tego stopnia płacy od 2 do 9, ustanowionych ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429), któremu dany stopień płacy kolejowej ze względu na wysokość przywiązanego do niego uposażenia w zupełności odpowiada, względnie do którego najbardziej się zbliża.

B. Na obszarze b. zaboru pruskiego:

a) wszystkich emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych stosownie do klasy płacy, względnie ostatnio zajmowanego stanowiska umieścić należy w jednej z piętnastu klas płacy wedle zasad stosowanych w rozporządzeniu komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu z dnia 31 lipca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy Nr. 34), a następnie zaliczyć emerytowanych funkcjonarjuszów I—XII klasy płacy do równorzędnego stopnia służbowego, emerytowanych funkcjonarjuszów XIII, XIV i XV klasy płacy do jednego z dziewięciu stopni płacy wedle tych samych reguł, które stosowano do równorzędnych funkcjonarjuszów, będących w czynnej służbie — na podstawie rozporządzenia Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu i Ministra b Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 września 1920 r. (Dz U R. P. Nr. 95, poz. 623);

b) emerytowanych nauczycieli szkół ludowych, jak wyżej pod A) lit. c);

c) emerytowanych funkcjonarjuszów kolejowych należy przedewszystkiem zaliczyć do jednego ze stopni płacy od 1 do 15, unormowanych ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 430) wedle zasad, które stosowano do równorzędnych funkcjonarjuszów, będących w czynnej służbie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. 77, poz. 522). (d. c. n.).

KRONIKA.

GOŚCIE z ZA OCEANU.

Pomiędzy gośćmi cudzoziemcami na obchodzie stulecia Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego oprócz dr. Taylora, dyr. Amer. Czer. Krzyża na Polskę znajdowali się dwaj wybytni przedstawiciele Amerykańskiego swiata medycznego a mianowicie: dr. J. M. Knox z Baltimore, obecnie naczelny inspektor medycznej pracy Amerykańskiego Czerwonego Krzyża w Europie (Medical Field Director of the American Red Cross) oraz pomocnik jego dr. J. B. Manning z Seattle. Dr. Knox jest profesorem pedjatrji uniwersytetu Johns Hopkins Z Polską łączą go rodzinne tradycje, albowiem rodzony pradziadek doktora był towarzyszem broni Tadeusza Kościuszki, podczas walk o niepodległość Ameryki. Dr. Knox przechowuje z najwyższą czcią portrecik swego dziadka naszkicowany przez samego Kościuszkę.

SZKOŁA HANDLOWA.

Zarząd związku zawodowego pracowników handlowych i przemysłowych (Sienna 16) w dniu 16 stycznia otwiera pierwszy semestr wieczornej szkoły handlowej dokształcającej wyższego typu, istniejącej przy związku. Kurs nauk trwa półtora roku. Od kandydatów wymagane jest przedstawienie świadectwa z ukończeniem 3-ch klas szkoły średniej.

LOTERJA.

Ciągnienie 2-ej klasy 4-ej Polskiej Państwowej loterji klasowej odbędzie się dn. 14 i 15 b. m.

Redaktor J. Plewiński. Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-30, tel. 89-90.